

— předpisy § 297 a) obč. zák. nepřicházejí v úvahu, ježto nebylo ani tvrzeno, že se svolením vlastníka nemovitosti, povinného, bylo ve veřejné knize poznamenáno, že stroje jsou vlastnictvím někoho jiného —, a nesejde na tom, zda se zabavení snad stalo na návrh povinného, jak tvrdila vymáhající věřitelka, nehledíc k tomu, že toto tvrzení, alespoň co do stroje na broušení pil, jest v přímém rozporu s obsahem zájemného protokolu, ani na tom, zda si na stroje činí vlastnické nároky třetí osoba, jak tomu jest ve příčině stroje právě uvedeného, a zda tyto nároky povinný uznal, čili nic. Nezáleží ani na tom, zda stroje podle vůle vlastníka (povinného) mají či nemají býti pokládány za příslušenství hlavní věci, nýbrž rozhoduje jen, by vedlejší věc, má-li býti pokládána za příslušenství věci hlavní, byla s ní spojena trvale, při čemž nezáleží na způsobu spojení; stačí, by se jí při hlavní věci stále upotřebovalo (§ 297 obč. zák.), a by šlo o takové věci vedlejší, bez nichž hlavní věci nelze upotřebiti neb o nichž zákon nebo vlastník určil, by se jich trvale pro hlavní věc upotřebilo (§ 294 obč. zák.). Že zabavené věci, o které jde, povinný neopatřil pro svou pilu, by je při ní mohl upotřebovati, nebylo v prvé stolici vůbec bráno v pochybnost, a že bez nich nelze hlavní věci — pily — upotřebiti, pokud se týče nelze jí upotřebiti tak, jak to nynější doba vyžaduje, plyne zcela zřejmě z posudku znalce, a to tím spíše, když ani vymáhající věřitelka netvrdila, že povinný nemá zařízený hoblovací přístroj, a jinak stačí, že stroje na hoblování při provozu pily se používá, třebaže jím nelze vyráběti právě hoblované zboží, an povinný nemá také drážkovací stroj. Dovolací rekurs jest tudíž opodstatněný a bylo mu proto vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno.

Čís. 10648.

Vodní družstva.

Jakmile vlastníku pozemku (členu vodního družstva) byla předepsána předsedou družstva dávka v určité výši a tím abstraktní povinnost, uložená v § 62 zákona ze dne 28. srpna 1870, čís. 71 z. zák. pro Čechy, byla zkonkretisována, stává se ten, kdo byl v době splatnosti této dávky vlastníkem zavazeneho pozemku, o s o b n í m dlužníkem družstva a jest povinen, příspěvky uvedené ve stanovách bez prodlení zaplatiti. Za tento osobní závazek ručí člen družstva celým svým jměním, nikoliv jen pozemky pojatými do družstevního svazku.

(Rozh. ze dne 27. března 1931, R I 173/31.)

Na základě vykonatelného výkazu nedoplatků byla pr v ý m s o u d e m povolena vodnímu družstvu okresu J. v Čechách exekuce vnučeným vkladem zástavního práva na nemovitostech člena družstva, zapsaných ve vložce čís. 220. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 24, druhý odstavec, stanov vodního družstva okresu J. ručí za splnění družstevních povinností každý člen svými pozemky, pojatými do družstevního svazku. Jest zjištěno, že z knihovní vložky

čís. 220 byla pojata do družstevního svazku jen parcela čís. 215/2. Dlužníci ručí tedy podle stanov věcně jen touto parcelou. Jest dále zjištěno, že v knihovní vložce čís. 220 jsou kromě parcely čís. 215/2 zapsané i jiné parcely, jež nejsou pojaty do družstevního svazku. Podle § 3, první odstavec, knih. zák. jest každé knihovní těleso pojímáno jako celek, může tudíž býti zatíženo jen celé knihovní těleso, nikoliv jednotlivé pozemky zapsané v téže knihovní vložce. Ježto tu ručí za vykonatelnou pohledávku jen parcela 215/2, nikoliv i ostatní pozemky zapsané v téže knihovní vložce, nelze exekuci povoliti.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 62 zákona ze dne 28. srpna 1870, čís. 71 z. zák. pro Čechy stane se členem družstva a jest povinen plniti závazky z tohoto poměru, kdo nabude vlastnictví k pozemku pojatému do družstevního svazku. Tato povinnost, plynoucí z věcné povahy členství, jest břemenem vázáním na pozemku, vzniká pojetím pozemku do družstevního svazku a zaniká teprve, když se zavazený pozemek z družstva řádně vyloučí nebo když se družstvo rozejde (druhá věta § 62 uved. zákona). Jen toto břemeno, tuto absurdní povinnost, plniti členské závazky, má na mysli třetí odstavec § 24 stanov vymáhajícího družstva, uváděje, že za splnění družstevních povinností (příspěvky) ručí každý člen svými do družstevního svazku pojatými pozemky. Jakmile však vlastníku pozemku (členu družstva) byla předepsána předsedou družstva dávka v určité výši a tím tato abstraktní povinnost byla zkonkretisována, stává se ten, kdo v době splatnosti této dávky byl vlastníkem zavazeného pozemku, o s o b n í m dlužníkem družstva a jest podle § 6 písm. d) stanov povinen, příspěvky tam uvedené bez prodlení zaplatiti. Tento osobní závazek nezaniká ztrátou členství družstevního ani rozchodem družstva (§ 24 odst. 4 stanov), a s touto osobní pohledávkou vzniká zároveň i zákonné právo zástavní, jež má co do dávek od tří let zadrželých přednost před jinými reálnými břemeny hned po státních daních a veřejných dávkách (§ 62 zákona ze dne 28. srpna 1870, čís. 71 z. zák. pro Čechy a druhá věta § 24 odst. 3 stanov). Nesplní-li člen družstva ve lhůtě (§ 24 odst. 1 stanov) tuto svou osobní povinnost, lze pohledávku vymáhati na celém jeho jmění, pokud vůbec podléhá exekuci, a to především politickou exekucí na jeho jmění movité, a, kdyby příspěvky nebyly zaplacený do roka po splatnosti, vkladem zástavního práva na celý jeho nemovitý majetek (§ 24 druhý odstavec stanov), jak ostatně stanovy ještě zvlášť zdůrazňují, odvolávající se na § 18 zákona ze dne 30. června 1884, čís. 116 ř. zák., kde se prostě mluví o pozemcích osoby prodlávající. Jest tudíž právní názor rekursního soudu, že členové vodního družstva ručí za povinnosti plynoucí z tohoto poměru jen pozemky vzatými do družstevního svazku, zřejmě pochybený a bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno a obnoveno usnesení prvního soudu, jež podle toho, co výše uvedeno, vyhovuje věci a zákonu.